

ΤΑ ΣΥΚΑ

Ἡ Συκὴ ἦτο γνωστὴ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἐλέγετο δὲ ὅτι αὕτη εὐρέθη τὸ πρῶτον ἐν Ἀττικῇ μετὰ τῆς Ἑλαίας. «Ὅτι ἐν Ἀθῆναις εὐρεθῆναι λέγωσι πρῶτον τὴν Ἑλαίαν καὶ τὴν Συκὴν ἃ καὶ πρῶτα ἡ γῆ ἀνέδωκε». (Αἰλιανοῦ ποικ. ἱστορία 3,38). Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀθηναίου ἥρωος Φυτάλου τοῦ φιλοξενήσαντος τὴν Δήμητραν ὑπάρχει ἄλλως τε τὸ ἐπίγραμμα.

«Ἐνθάδ' ἀναξ ἥρωος Φυτάλος ποτε δέξατο σεμνὴν
Δήμητραν, ὅτι πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηενεν,
Ἦν ἱερὰν συκὴν θνητῶν γένος ἔξονομάζει.
Ἐξ οὗ δὴ τιμὰς Φυτάλον γένος ἔσχεν ἀγήρω.»

(Παυσανίας I, 37, 2).

Εἶχον δὲ δίκαιον τόσον οἱ Ἀθηναῖοι ἔσον καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληγες ὡς καὶ οἱ γευθέντες ὅπωςδήποτε σῦκα νὰ ἐκτιμῶσι ταῦτα, ἵότι τὸ προκῦπτον ἐκ τῆς χρήσεώς των κέρδος ἦτο πάντοτε μέγα. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν καρπῶν τῆς συκῆς ἢ ὁποῖα ἔχει περίπου ὡς ἑξῆς :

«Σύνθεσις Σύκων»

Ἐπὶ τοῖς ο)ο	Νωπῶν Σύκων	Σηρῶν Σύκων
Ἰδωρ	79.00	23.28
Λευκωματώδεις οὐσίαι	1.50	3.28
Λιπαραὶ οὐσίαι	0.32	2.00
Υδατάνθρακες (σάκχαρον, ἄμυλον κ.λ.π.)	10.58	69.44
Τέφρα (σίδηρος κ.λ.π.)	0.60	2.00
	<hr/> 100 00	<hr/> 100.00

Δηλ. τὰ σῦκα εἶναι ἀρίστη τροφή. Ἡ ἰδιάζουσα σύνθεσις των ἐπιτρέ-
πει νὰ ἐπενεργῶσι εὐεργετικῶς (ὕπακτικῶς) ἐπὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος.

Σήμερον ἡ συκὴ εἶναι διαδεδομένη εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἡ δὲ παρα-
γωγὴ τῆς σημαντικῆς, ὡς δεικνύει ὁ κατωτέρω πίναξ.

Πίναξ δεικνύων τὴν παραγωγὴν σῦκων ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1933

Διαμέρισμα	Ξηρὰ σῦκα εἰς χιλγρ.	Νωπὰ σῦκα εἰς χιλγρ.
1. Μακεδονία	περίπου 26.600	περίπου 935.000
2. Ἡπειρος	» 74.000	» 793.000
3. Νῆσοι Αἰγαίου	» 1.402.000	» 875.000
4. Κρήτη	» 341.100	» 1.162.500
5. Θεσσαλία	» 436.000	» 279.800
6. Ἰόνιοι Νῆσοι	» 300	» 1.045.400
7. Κυκλάδες Νῆσοι	» 546.400	» 322.300
8. Στερεὰ Ἑλλάς-Εὐβοία	» 607.600	» 1.960.600
9. Πελοπόννησος	» 20.119.300	» 2.698.300
10. Θράκη	» 5.100	» 293.300
Σύνολον	<u>23.558.400</u>	<u>10 365.200</u>

Ἦτοι ἡ Ἑλληνικὴ παραγωγὴ ἀντιπροσωπεύει τὸ 1|10 περίπου τῆς
παγκοσμίου παραγωγῆς καὶ τὸ 1|5 τῆς ἐξαγωγῆς, ὡς ἔπεται :

Πίναξ δεικνύων τὴν παγκόσμιον παραγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ξηρῶν σῦκων

Χώρα	Παραγωγὴ εἰς χιλγρ.	Ἐξαγωγὴ εἰς χιλγρ.
1. Ἑλλάς	περίπου 24.000.000	περίπου 19.000.000
2. Ἰσπανία	» 50.000.000	» 15.000.000
3. Ἀλγέριον	» 50.000.000	» 10.000.000
4. Ἰταλία	» 60.000.000	» 23.000.000
5. Τουρκία	» 28.000.000	» 25.000.000
6. Πορτογαλλία	» 25.000.000	» 28.000.000
7. Λοιπαὶ χῶραι	» 12.000.000	»
Σύνολον	<u>249.000.000</u>	<u>120.000.000</u>

Τὰ Ἑλληνικὰ ξηρὰ σῦκα δίδονται εἰς τὴν κατανάλωσιν συσκευασμένα
εἰς ὀρθοκῆρας (τσαπέλλες), ὡς πολυτελείας καὶ ἀπόσυκα. Τὰ ἐξαγόμενα εἰς
Ἀμερικὴν ἀποστειροῦνται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς
ἀποξηράνσεώς των εἰς τὸν ἥλιον πρὸς ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τῶν ἐντόμων τὰ
ὁποῖα ἤθελον ἀφίστη ἐπ' αὐτῶν τὰ ὡά των. Ἡ ἀποστείρωσις ἐνεργεῖται ἐν ἀπο-
στερωτηρίοις τὰ ὁποῖα κατασκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ Γραφείου Προστασίας τῶν
Ἑλληνικῶν σῦκων ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ Λακωνίᾳ. Διὰ τὴν ἀποστείρωσιν χρησιμο-
ποιεῖται διθειοῦχος ἀνθραξ μετὰ ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ἐν Μεσσηνίᾳ ἐλειτούρ-
γησαν κατὰ τὸ 1935 ἑξ ἀποστερωτήρια ἀποστερώσαντα 1.010.000 χιλιό-

γραμμα.. Είς τὸ μέλλον θὰ αὐξηθῆ ὁ ἀριθμὸς των ἐν τε τῇ Μεσσηνίᾳ καὶ Λακωνίᾳ καὶ θὰ ἐνταθῆ ἢ δρᾶσις των.

Ἐν Ἑλλάδι εὗρομεν καλλιεργουμένους τέσσαρας τύπους συκῆς, ἦτοι : 1) τῆς ἀγρίας, 2) τῆς ἡμέρου διφόρου, 3) τῆς ἡμέρου ἡμιδιφόρου καὶ 4) τῆς ἡμέρου μονοφόρου.

Τὴν μεγαλειτέραν διάδοσιν ἔχουν αἱ ποικιλίαι τοῦ τύπου τῆς ἡμέρου ἡμιδιφόρου. Εἰς ταύτας ἀνήκουσιν αἱ ποικιλίαι αἱ παράγουσαι τὰ ξηρά σύκα, ἦτοι : ἡ Ὀρμαθουσικῆ Μεσσηνίας, ἡ Σμυρναϊκῆ, ἡ Ἀνδρογιάννικη τῆς Κύμης ἡ Ἀσπροδασικῆ, ἡ Μαυροδασικῆ, ἡ τῆς Ἀργαλαστῆς, ἡ Πρασινοσυκῆ Μυτιλήνης, κ.ἄ. Αἱ ποικιλίαι αὗται ἀντιπροσωπεύουσι περὶ τὰ 2.500.000 δένδρα ἀπασχολοῦντα ἕκτασιν γῆς 120.000 περίπου στρεμμάτων.

Αἱ δίφοροι καὶ μονόφοροι ποικιλίαι ἀριθμοῦσιν ἴσως 350.000 δένδρα καλύπτοντα ἕκτασιν 15.000 περίπου στρεμμάτων. Ὁ ὅλικὸς δηλ. τῶν συκοδένδρων ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 2.850.000 δένδρα, καλύπτοντα ἕκτασιν 115.000 στρεμμάτων.

Δεδομένου δὲ ὅτι τὸ πλεῖστον τῆς παραγωγῆς τῶν ξηρῶν σύκων ἐξάγεται, δὲν ἀπομένει εἰμὴ ἡ παραγωγή 500.000 περίπου δένδρων διὰ τὴν ἐγχώριον κανάλωσιν, ἦτοι περὶ τὰ 440 γραμ. ξηρῶν σύκων καὶ 1620 γραμ. νωπῶν δι' ἕκαστον Ἑλληνα, δηλ. ποσότης πολὺ μικρά. Ἡ τοιαύτη μικρὰ κατανάλωσις εἶναι ἀδικοιολόγητος, ἀφοῦ ἄνευ μεγάλων περιποιήσεων δύναται ἡ συκῆ νὰ ἀναπτυχθῆ εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τῶν πολὺ ψυχρῶν, καὶ νὰ δώσῃ θρεπτικωτάτους καὶ ὑγιεινοὺς καρπούς, νωποὺς μὲν ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου, ξηροὺς δὲ καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἰδιαιτέρως δὲ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Μαΐου.

Θὰ πρέπει συνεπῶς νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν καλλιέργειαν τῆς συκῆς πρὸς αὐξήσιν τῆς ὑγιεινῆς τροφῆς, μιμούμενοι τοῦλάχιστον τοὺς προγόνους μας οἱ ὅποιοι ἔκαμναν μεγίστην χρῆσιν σύκων. Τόσον δὲ ἐξετίμησαν ταῦτα ὥστε ἠμπούδιζον τὴν ἐξαγωγήν των ἵνα μὴ στερηθῶσι τῆς ἀπολαύσεως αὐτῶν. Ἡμεῖς θὰ πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν αὐτάρκειαν ὀριζομένην ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν μας καὶ νὰ αὐξήσωμεν τὴν ἐξαγωγήν μας διὰ τῆς καλλιέργειας τῶν καλλιτέρων ποικιλιῶν.

Πᾶνος Θ. Ἀναγνωστόπουλος

Καθηγητῆς τῆς Δενδροκομίας

Παρὸ τῆ Ἀνωτάτῃ Γεωπονικῇ Σχολῇ